

Forslag

til

Lov om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra et EU-medlemslands område m.v.¹

§ 1. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 15. maj 2014 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (omarbejdning) (2014/60/EU) gælder her i landet.

Stk. 2. Direktivet er optaget som bilag til denne lov.

§ 2. Kulturministeren kan fastsætte regler med henblik på anvendelse eller gennemførelse af EU-direktiver eller EU-forordninger vedrørende ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2014/60/EU af 15. maj 2014 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område eller Rådets forordning (EF) nr. 116/2009 af 18. december 2008 om udførsel af kulturgoder.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af stk. 1, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

§ 3. Det ved lov om sikring af kulturværdier i Danmark nedsatte Kulturværdiudvalg fungerer som central myndighed og udfører de opgaver, som efter direktiv 2014/60/EU påhviler de centrale myndigheder.

Stk. 2. Kulturværdiudvalget varetager samarbejdet med de respektive centrale myndigheder i de øvrige medlemslande og etablerer samarbejde mellem medlemslandenes kompetente myndigheder.

Stk. 3. Kulturværdiudvalget assisterer herunder andre medlemslandes myndigheder med hensyn til eftersøgning af ulovligt fjernede kulturgoder, som formodes at befinde sig her i landet, ligesom udvalget i givet fald søger at modvirke, at sådanne kulturgoder unddrages tilbageleveringsproceduren.

Stk. 4. Kulturværdiudvalget gør det muligt for den ansøgende medlemsstats kompetente myndigheder at påvise, at det pågældende gode er et kulturgode.

Stk. 5. I samarbejdet med andre medlemslandes centrale myndigheder om opgaver i medfør af direktiv 2014/60/EU anvender Kulturværdiudvalget det system, der stilles til rådighed af Kommissionen til dette formål.

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 15. maj 2014 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (omarbejdning) (2014/60/EU), EU-Tidende 2014, nr. L159, side 1, som berigtiget ved meddelelse herom i EU-Tidende 2015, nr. L147, side 24.

Stk. 6. Informationsudvekslingen sker i overensstemmelse med de gældende retsregler om beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred, idet de kompetente centrale myndigheder kan anvende andre kommunikationsmidler, foruden det system Kommissionen stiller til rådighed.

§ 4. Loven gælder for ansøgninger om tilbagelevering af kulturgoder, der ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område i overensstemmelse med definitionerne i artikel 2 i direktiv 2014/60/EU.

Stk. 2. Loven gælder for ansøgninger om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra andre medlemsstats område den 1. januar 1993 eller senere.

§ 5. Adgangen til at anlægge sag om tilbagelevering som omhandlet i direktiv 2014/60/EU forældes 3 år efter den dato, hvor den ansøgende medlemsstats kompetente centrale myndighed får kendskab til, hvor kulturgodet befinder sig, og til besidderens eller indehaverens identitet.

§ 6. Hvis der påbydes tilbagelevering af et kulturgode i en sag, der er rejst i Danmark, tildeler den kompetente domstol besidderen en efter omstændighederne rimelig erstatning, forudsat at besidderen beviser, at denne har udvist den fornødne omhu og agtpågivenhed ved dennes erhvervelse af kulturgodet.

Stk. 2. For at afgøre, om besidderen har udvist den fornødne omhu og agtpågivenhed, tages der hensyn til alle omstændigheder ved erhvervelsen, navnlig dokumentationen for kulturgodets proveniens, de tilladelser til fjernelse, der kræves i henhold til lovgivningen i den ansøgende medlemsstat, parternes karakter, den pris der er betalt, hvorvidt besidderen har konsulteret et tilgængeligt register over stjalne kulturgoder og relevante oplysninger, som denne med rimelighed ville have kunnet indhente, og hvorvidt denne har taget andre skridt, som en fornuftig person ville have taget i samme situation.

§ 7. Senest den 18. december 2020 og derefter hver femte år forelægger Kulturværdiudvalget Kommissionen en rapport om anvendelsen af direktiv 2014/60/EU.

§ 8. Genstande, der er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 116/2009 af 18. december 2008 om udførsel af kulturgoder, og som befinder sig lovligt og definitivt her i landet, må ikke udføres fra Danmark til lande uden for Fællesskabets toldområde uden tilladelse fra Kulturværdiudvalget.

Stk. 2. Overtrædelse af Rådets forordning (EF) nr. 116/2009 af 18. december 2008 om udførsel af kulturgoder straffes med bøde.

§ 9. Loven træder i kraft den 18. december 2015. Samtidig ophæves lov nr. 1104 af 22. december 1993 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra et EU-medlemslands område m.v., som ændret ved lov nr. 422 af 10. juni 1997.

§ 10. Loven gælder ikke for Grønland og Færøerne.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Lovforslagets hovedindhold
2. Baggrunden for lovforslaget
 - 2.1. Direktiv 93/7/EØF
 - 2.2. Evalueringer af direktiv 93/7/EØF
 - 2.3. Omarbejdning af direktiv 93/7/EØF til et nyt direktiv om tilbagelevering af kulturgoder
 - 2.4. Direktiv 2014/60/EU
3. Hovedpunkterne i lovforslaget
 - 3.1. Udvidelse af direktivets anvendelsesområde
 - 3.2. Forlængelse af fristerne for anlæggelse af sag om tilbagelevering og påvisning af, at den pågældende genstand udgør et kulturgode
 - 3.3. Ansøgerstatens frist til at påvise at et gode er et kulturgode
 - 3.4. Harmonisering af betingelserne for erstatning
 - 3.5. Anvendelse af IMI
4. Forholdet til UNESCO's 1970-konvention og UNIDROIT-konventionen
5. Kulturministeriets overvejelser
6. Lovforslagets konsekvenser
 - 6.1 Offentlige økonomiske konsekvenser
 - 6.2. Offentlige administrative konsekvenser
 - 6.3. Erhvervsøkonomiske konsekvenser
 - 6.4. Erhvervsadministrative konsekvenser
 - 6.5. Administrative konsekvenser for borgere
 - 6.6. Miljømæssige konsekvenser
 - 6.7. Ligestillingsmæssige konsekvenser
 - 6.8. Forholdet til EU-retten
 - 6.9. Høring
7. Samenfattende skema

1. Lovforslagets hovedindhold

Forslaget gennemfører Europaparlamentets og Rådets direktiv af 15. maj 2014 om tilbagelevering af kulturgoder, der ulovligt er fjernet fra medlemsstats område og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (omarbejdning).

Europa-Parlamentet og Rådet har den d. 15. maj 2014 vedtaget direktiv om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område. Der er tale om en omarbejdning af et eksisterende direktiv (93/7/EØF). Direktivet er vedtaget med hjemmel i TEUF artikel 114 om harmonisering af lovgivning vedrørende det indre markeds funktion. Baggrunden for omarbejdningen af direktiv 93/7/EØF er, at Kommissionen gennem en række evalueringer har konstateret, at direktivet har haft begrænset effektivitet i forhold til at sikre tilbagelevering af ulovligt udførte kulturgoder. Europa-Parlamentet og Rådet har derfor vedtaget den foreliggende omarbejdning af direktivet, der navnlig betyder:

- at en række begrænsninger mht. de genstande, som er omfattet af direktivet, bortfalder,
- at fristen for at anlægge sag med krav om tilbagelevering udvides fra et til tre år efter, at den medlemsstat, der gør krav på genstanden, er blevet opmærksom på, hvor denne befinder sig, og
- at kravene til *nødvendig agtpågivenhed* hos kulturgodets besidder strammes, hvis denne skal kunne opnå erstatning for tilbageførte kulturgoder.

2. Baggrunden for lovforslaget

2.1. Direktiv 93/7/EØF

Rådets direktiv 93/7/EØF om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område, har været gældende siden den 15. marts 1993. Direktivet er gennemført i Danmark ved lov nr. 1104 af 22. december 1993. Loven er ændret ved lov nr. 422 af 10. juni 1997. Ved denne ændring blev der indsat en bestemmelse, som bemyndiger kulturministeren til at fastsætte regler til anvendelse eller gennemførelse af nye EF-direktiver eller EF-forordninger, som ændrer direktiv 93/7/EØF.

Direktiv 93/7/EØF hører til politikområdet for det indre marked og blev vedtaget for at sikre tilbagelevering af kulturgoder, der er klassificeret som nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi iht. artikel 36 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og som tilhører de i direktivets bilag opregnede kategorier eller udgør en integrerende del af offentlige samlinger, eller samlinger hos kirkelige institutioner.

Direktivet indeholder samarbejdsmekanismer og mulighed for at anlægge sag mod besidderen om tilbagelevering af et kulturgode, som er klassificeret som en national skat, når den har forladt en medlemsstats område på ulovlig vis efter den 1. januar 1993, og den befinder sig inden for en anden medlemsstats område.

Hver medlemsstat har udpeget en eller flere centrale myndigheder til at udføre de opgaver, der er omhandlet i direktivet. I Danmark fungerer Kulturværdiudvalget som den centrale myndighed i forhold til direktivets regelsæt.

Direktivet supplerer forordning (EF) nr. 116/2009 om udførsel af kulturgoder, som opstiller ensartet forebyggende kontrol ved Fællesskabets ydre grænser, og tillader de kompetente myndigheder i

medlemsstaterne, hvorfra de kulturgoderne skal eksporteres til et tredjeland, at tage hensyn til de øvrige medlemsstaters interesser.

Direktivet supplerer endvidere det regelsæt, der følger af Danmarks ratifikation af hhv. UNESCO konventionen af 14. november 1970 om midlerne til at forbyde og forhindre ulovlig import, eksport og ejendomsoverdragelse af kulturgenstande (1970-konventionen) og konventionen af 24. juni 1995 om stjalne eller ulovligt eksporterede kulturgenstande (UNIDROIT-konventionen). 1970-konventionen er implementeret ved bekendtgørelse nr. 29 af 2. Oktober 2003. UNIDROIT-konventionen er implementeret med lov om tilbagelevering og overførelse af stjalne eller ulovligt udførte kulturgenstande (lov nr. 521 af 26. maj 2010).

Det fremgår af Kommissionens evaluering af det gamle direktiv, at et direktiv på området er et nødvendigt instrument til at beskytte den nationale kulturarv. Ikke desto mindre har de centrale myndigheder i medlemsstaterne konstateret, at direktivet har haft begrænset effektivitet, når det gælder tilbagelevering af visse kulturgoder, der ifølge national lovgivning eller nationale administrative procedurer er klassificeret som nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi, som omhandlet i artikel 36 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Direktiv 93/7/EØF har været ændret to gange ved nye direktiver. Første ændring skete ved direktiv 96/100/EF, som er implementeret ved bekendtgørelse nr. 1064 af 18. december 1997. Anden ændring skete ved direktiv 2001/38/EF, som er implementeret ved bekendtgørelse nr. 956 af 28. november 2002. Begge ændringer har vedrørt mindre ændringer i direktivets bilag.

2.2. Evalueringer af direktiv 93/7/EØF

I henhold til artikel 16 i direktiv 93/7/EØF har Kommissionen udarbejdet fire rapporter om anvendelsen af direktivet i medlemsstaterne i henholdsvis 2000, 2005, 2009 og 2013.

De sidste rapporter konkluderede, at direktiv 93/7/EØF ikke i tilstrækkelig grad sikrer, at ulovligt udførte nationale skatte tilbageleveres, og at dette direktiv derfor bør revideres.

2.3. Omarbejdning af direktiv 93/7/EØF til et nyt direktiv om tilbagelevering af kulturgoder

Den 30. maj 2013 fremkom Kommissionen med en samlet konsekvensanalyse af de forskellige løsningsmuligheder i forhold til at opnå en effektiv tilbagelevering af ulovligt udførte kulturgoder. I denne analyse anbefales det at omarbejde og konsolidere direktiv 93/7/EØF som ændret ved direktiv 96/100/EF og 2001/38/EF.

I konsekvensanalysen vurderes det, at et omarbejdet direktiv i princippet vil kunne fjerne de vigtigste årsager til det gældende direktivs begrænsede effektivitet, når det gælder om at fremme tilbagelevering af nationale skatte. Omarbejdelsen af direktivet er i tråd med de gentagne opfordringer fra de centrale myndigheder og med Rådets henstilling til Kommissionen fra december 2011 om at fremme supplerende foranstaltninger for at sikre effektiv beskyttelse af kulturgoder.

2.4. Direktiv 2014/60/EU

Den 15. maj 2014 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet direktiv 2014/60/EU om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område. De nye bestemmelser i direktivet, som er en omarbejdning af direktiv 93/7/EØF, og som ændrer forordning (EU) 1024/2012 om informationssystemet for det Indre Marked, finder anvendelse fra den 19. december 2015.

Direktivet blev offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende den 28. maj 2014. Direktivet træder i kraft 20 dage efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende. Herefter har medlemsstaterne 18 måneder til at gennemføre de nye bestemmelser i direktivet i deres nationale lovgivning.

3. Hovedpunkterne i lovforslaget

De indholdsmæssige ændringer, der bliver gennemført med det omarbejdede direktiv, er alle begrundet i et ønske om at opnå flere tilbageleveringer af kulturgoder, end det antal, der er opnået i medfør af det gældende direktiv.

De vigtigste ændringer i direktiv 2014/60/EU forhold til direktiv 93/7/EØF er beskrevet i dette afsnit.

3.1. Udvidelse af direktivets anvendelsesområde

3.1.1. Gældende ret

Anvendelsesområdet for det gældende direktiv er afgrænset af kategorier, som er beskrevet i et bilag til direktiv 93/7/EØF. Bilaget indeholdt kategorier af genstande med værditærskler og aldersgrænser.

3.1.2. Den foreslåede ordning

Anvendelsesområdet for det nye direktiv omfatter alle kulturgoder identificeret som nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi i henhold til national lovgivning eller administrative procedurer. Hermed er alle kulturgoder, som af de nationale myndigheder klassificeres som nationale skatte omfattet, uanset de pågældende genstandes art, værdi eller alder. Man kan således ikke afvise tilbageleveringssager, blot fordi en genstand ikke er omfattet af direktivets bilag, sådan som det tidligere var tilfældet.

Udvidelsen af direktivets anvendelsesområde ventes at få en positiv virkning på beskyttelsen af medlemsstaternes kulturarv. Ændringen ventes at forbedre muligheden for at medlemsstaterne kan søge om tilbagelevering af alle kulturgoder, der af medlemsstaterne er klassificeret som nationale skatte, og som ulovligt er blevet fjernet fra deres område siden den 1. januar 1993.

Der har ikke været tilbageleveringssager efter det gældende direktiv i Danmark. Derfor har afgrænsningen i direktiv ikke haft betydning i praksis. Der ventes ikke med det nye direktiv nogen væsentlig ændring i, hvad der i Danmark defineres som kulturgoder.

3.2. Forlængelse af fristen for anlæggelse af sag om tilbagelevering

3.2.1. Gældende ret

Medlemsstaterne har iht. det gældende direktiv en frist for at indlede sager om tilbagelevering ét år. Fristen regnes fra det tidspunkt, hvor den kompetente myndighed i den ansøgende medlemsstat får kendskab til, hvor kulturgodet befinder sig og til besidderens eller indehaverens identitet.

3.2.2. Den foreslåede ordning

Medlemsstaterne får med det nye direktiv en treårig frist for at indlede sager om tilbagelevering.

En forlængelse af fristen tager hensyn til de grænseoverskridende relationers komplekse karakter, uden dog at berøre den ansøgende medlemsstats pligt til at udvise agtpågivenhed. Ændringerne vil gøre det muligt for den ansøgende medlemsstat at agere under mere rimelige vilkår og dermed få større mulighed for at opnå tilbagelevering af kulturgoder.

Disse ændringer ventes således at få positiv indflydelse på antallet af sager om tilbagelevering med et positivt udfald. Tilstedeværelsen af mere gunstige betingelser for at anlægge sag om tilbagelevering ventes desuden at få afskrækkende virkning på besidderen, hvilket kan medføre et stigende antal tilbageleveringer ved mindelig overenskomst.

3.3. Ansøgerstatens frist til at påvise at et gode er et kulturgode

3.3.1. Gældende ret

Ansøgerstatens frist til at påvise, at et gode er et kulturgode med henblik på at opnå den ansøgte stats myndigheders medvirken til at træffe foranstaltninger til fysisk bevaring af kulturgodet, og til at forhindre forsøg på at unddrage kulturgoder tilbageleveringsproceduren, er iht. det gældende direktiv to måneder.

3.3.2. Den foreslåede ordning

Ansøgerstatens frist til at påvise at et gode er et kulturgode med henblik på at opnå den ansøgte stats myndigheders medvirken til at træffe foranstaltninger til fysisk bevaring af kulturgodet, og til at forhindre forsøg på at unddrage kulturgoder tilbageleveringsproceduren, er i den foreslåede ordning seks måneder.

Denne ændring finder kun anvendelse for tilbageleveringssager, der indledes på baggrund af en underretning i henhold til artikel 5, stk. 1, nr. 2, fra den ansøgte medlemsstat om kulturgoder, der er opdaget på denne stats territorium.

3.4. Harmonisering af betingelserne for erstatning

3.4.1. Gældende ret

Iht. det gældende direktiv har besidderen bevisbyrden for, at denne har udvist fornøden omhu ved erhvervelsen af kulturgodet, hvis denne skal kunne opnå erstatning ved en tilbagelevering, men det er op til de nationale domstole at afgøre, hvornår bevisbyrden er opfyldt.

3.4.2. Den foreslåede ordning

Med henblik på at forhindre at besiddere, som er uhæderlige, eller som ikke har udvist den nødvendige agtpågivenhed, modtager erstatning, er direktivet ændret ved 1) at anføre fælles kriterier for fortolkningen af, hvad der forstås ved besidderens nødvendige agtpågivenhed, og 2) at præcisere at besidderen skal bevise, at denne har udvist den nødvendige agtpågivenhed, da denne erhvervede genstanden.

Fastsættelsen af fælles kriterier forventes at skabe en mere ensartet praksis for vurderingen af bevisbyrden ved de nationale domstole. Hvis markedsaktørerne har bevisbyrden, vil de desuden blive tilskyndet til altid at foretage de nødvendige undersøgelser af, hvor kulturgodet hidrører fra i forbindelse med erhvervelsen, hvilket vil være en afskrækkende faktor i forhold til handel med kulturgoder af tvivlsom oprindelse.

Disse ændringer ventes at få en positiv indflydelse på antallet af tilbageleveringer og på forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig handel med kulturgoder.

3.5. Anvendelse af IMI

Den gældende ordning indeholder ikke bestemmelser om, hvilke kommunikationsformer de nationale myndigheder anvender. I den foreslåede ordning bestemmes det, at det administrative samarbejde og udvekslingen af oplysninger mellem de nationale myndigheder, der udfører de opgaver, der er fastsat i

direktivet sker gennem Informationssystemet for det Indre Marked (IMI). IMI stilles til rådighed af Kommissionen.

4. Forholdet til UNESCO's 1970-konvention og UNIDROIT-konventionen

I forhold til direktivets regelsæt om tilbagelevering af ulovligt udførte kulturgoder gælder i Danmark et parallelt mellemstatsligt regelsæt, som ikke omfatter alle EU-medlemslande, men derimod en række tredjelande. Dette regelsæt følger af to konventioner, som begge er tiltrådt af Danmark.

Danmark har ratificeret UNESCO konventionen af 14. november 1970 om midlerne til at forbyde og forhindre ulovlig import, eksport og ejendomsoverdragelse af kulturgenstande (1970-konventionen) og konventionen af 24. juni 1995 om stjålne eller ulovligt eksporterede kulturgenstande (UNIDROIT-konventionen). Begge konventioner omhandler handel med ulovligt udførte kulturgenstande, og UNIDROIT-konventionen udvider det juridiske grundlag for regulering af handel med kulturgenstande i forhold til 1970-konventionen.

1970-konventionen er implementeret ved bekendtgørelse nr. 29 af 2. Oktober 2003. UNIDROIT-konventionen er implementeret med lov om tilbagelevering og overførelse af stjålne eller ulovligt udførte kulturgenstande (lov nr. 521 af 26. maj 2010). Reglerne om tilbagelevering af kulturgenstande i medfør af UNIDROIT-loven har, i modsætning til direktivets regler om tilbagelevering, ikke tilbagevirkende kraft.

Konventionerne er hver især ratificeret af en række lande uden for EU. 1970-konventionen er tillige ratificeret af de fleste EU-medlemslande, mens UNIDROIT-konventionen kun er ratificeret af enkelte EU-medlemslande, herunder de nordiske lande og flere af middelhavslandene.

I sager mellem EU-lande vil der blive henvist til direktivet, således at dette som udgangspunkt finder anvendelse, uanset at begge lande måtte have ratificeret 1970-konventionen eller UNIDROIT-konventionen. Dette følger af UNIDROIT-konventionens artikel 13, hvoraf det fremgår, at konventionen ikke berører allerede indgåede internationale aftaler, som vedkommende stat er bundet af, og som berører forhold, der reguleres af konventionen.

5. Kulturministeriets overvejelser

I den gældende lov om tilbagelevering af kulturgoder, der ulovligt er fjernet fra et EU-medlemslands område m.v., er der ved lov nr. 422 af 10. juni indsat en bestemmelse (§ 1a) som giver kulturministeren hjemmel til at sætte ændringer af direktivet i kraft ved bekendtgørelse.

Kulturministeriet har vurderet muligheden for at implementere direktiv 2014/60/EU ved en bekendtgørelse. En del af direktivets bestemmelser har en rent administrativ karakter og ville derfor kunne implementeres i Danmark ved en bekendtgørelse udstedt med hjemmel i den gældende lovs § 1a. Udvidelsen af direktivets anvendelsesområde og de nye regler om bevisbyrde i forhold til erstatning ved tilbageleveringer medfører imidlertid ændringer af borgeres og/eller virksomheders retsstilling. I forbindelse med implementeringen af lov om tilbagelevering og tilbageførsel af kulturgenstande er der indført bevisbyrderegler, som i et vist omfang er sammenlignelige med den retstilstand, der indføres med direktivet. I modsætning til den ordning, der er fastsat i UNIDROIT konventionen, har direktivet tilbagevirkende kraft, således at den skærpede bevisbyrderegel gælder alle kulturgoder, der er ulovligt udført den 1. januar 1993 eller senere.

Det i lovforslaget omhandlede direktiv er karakteriseret som en omarbejdning af det tidligere direktiv og ikke blot en ændring. Et af formålene med at foretage en omarbejdning af direktivet, er hensynet til klarhed i

retsgrundlaget. EU-domstolen har i traktatkrænkelssager udviklet en praksis, hvorefter der stilles krav til klarheden af medlemsstaternes implementering af direktiver i national ret. Af disse grunde, og for at skabe en uomtvistelig retstilstand, har Kulturministeriet valgt at implementere det omarbejdede direktiv ved en ny lov.

6. Lovforslagets konsekvenser

6.1 Offentlige økonomiske konsekvenser

Forslaget har ingen økonomiske konsekvenser for det offentlige.

6.2. Offentlige administrative konsekvenser

Kulturværdiudvalgets sekretariat vil skulle bruge Informationssystemet for det Indre Marked (IMI) i deres informationsudveksling i forhold til samarbejde med andre landes centrale myndigheder på kulturværdiområdet.

Ændringen af forpligtelsen til at forelægge en rapport om direktivets anvendelse for Kommissionen hvert 5. år i stedet for som hidtil hvert 3 år vil som udgangspunkt betyde en mindre administrativ lettelse.

I det omfang der kommer flere tilbageleveringssager i henhold til direktivet, vil der kunne forventes en begrænset forøgelse af den administrative byrde.

6.3. Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget har ingen økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

6.4. Erhvervsadministrative konsekvenser

Direktivet, som implementeres ved nærværende lovforslag, indeholder en bestemmelse, som indebærer, at adgangen til erstatning ved tilbageførsel af et kulturgode, der er ulovligt udført, er betinget af, at erhververen kan godtgøre, at denne har udvist den fornødne omhu ved erhvervelsen. Der er tale om en skærpelse af en allerede bestående pligt til at udvise omhu ved erhvervelsen af kulturgoder. Skærpelsen har tilbagevirkende kraft til 1. januar 1993.

Eftersom der ikke hidtil har været sager i henhold til direktivet, forventes de administrative konsekvenser for erhvervslivet at være meget små.

6.5. Administrative konsekvenser for borgere

Forslaget har de samme administrative konsekvenser for borgere som det har for erhvervslivet.

6.6. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

6.7. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Forslaget har ingen ligestillingsmæssige konsekvenser.

6.8. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/60/EU af 15. maj 2014 om tilbagelevering af kulturgoder, der ulovligt er fjernet fra en EU medlemsstats område, som ophæver direktiv 93/7/EØF og ændrer bilaget til forordning 1024/2012. Ændringen i forordningen er en konsekvens af ibrugtagningen af IMI systemet på området for tilbagelevering af kulturgoder. Forslaget

indeholder endvidere straffehjemmel for overtrædelser af Rådets forordning (EF) nr. 116/2009 af 18. december 2008 om udførelse af kulturgoder. Strafhjemlen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende lov.

De administrative udgifter, der er forbundet med udarbejdelsen af en rapport om gennemførelsen af direktivet, vil blive reduceret til 11.000 EUR om året som følge af, at rapporten fremover vil blive udarbejdet hvert femte år.

6.9. Høring

Et udkast til lovforslaget sendes i høring til følgende myndigheder og organisationer:

Aalborg Auktionshus, Advokatrådet, Auktionshuset Hørsholm, Auktionslederforeningen, Bruun Rasmussens Kunstauktioner, Dansk Kunst og Antikvitetshandler Union, Dansk Retspolitisk Forening, Danske Advokater, Datatilsynet, Den Danske Antikvarboghandlerforening, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Forbrugerrådet, Gallerisammenslutningen, Institut for Menneskerettigheder, Kulturværdiudvalget, Lauritz.com, Organisationen Danske Museer, Retssikkerhedsfonden, Sotheby's Auktioner (København), Svendborg Auktionerne, UNESCOs Nationalkommission, Østre Landsret, Vestre Landsret, samtlige byretter.

7. Sammenfattende skema

<i>Område</i>	<i>Positive konsekvenser/indtægter</i>	<i>Negative konsekvenser/udgifter</i>
Offentlige økonomiske konsekvenser	Ingen	Ingen
Offentlige administrative konsekvenser	Kulturværdiudvalgets sekretariat vil skulle bruge Informationssystemet for det Indre Marked (IMI) i deres informationsudveksling i forhold til samarbejde med andre landes centrale myndigheder på kulturværdiområdet. Ændringen af forpligtelsen til at forelægge en rapport om direktivets anvendelse for Kommissionen hvert 5 år i stedet for som hidtil hvert 3 år vil som udgangspunkt betyde en mindre administrativ lettelse.	I det omfang der kommer flere tilbageleveringssager i henhold til direktivet, vil der kunne forventes en begrænset forøgelse af den administrative byrde.
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Direktivet, som implementeres ved nærværende lovforslag, indeholder en bestemmelse, som indebærer, at adgangen til erstatning ved tilbageførelse af et kulturgode, der er ulovligt udført,

		<p>er betinget af, at erhververen kan godtgøre, at denne har udvist den fornødne omhu ved erhvervelsen. Der er tale om en skærpelse af en allerede bestående pligt til at udvise omhu ved erhvervelsen af kulturgoder. Skærpelsen har tilbagevirkende kraft til 1. januar 1993.</p> <p>Eftersom der ikke hidtil har været sager i henhold til direktivet, forventes de administrative konsekvenser for erhvervslivet at være meget små.</p>
Administrative konsekvenser for borgere	Ingen	Forslaget har de samme administrative konsekvenser for borgere som det har for erhvervslivet.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Ligestillingsmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU	<p>Forslaget implementerer direktiv 2014/60/EU, herunder en ændring af direktiv 1024/2012 og indeholder hjemmel til at udstede forskrifter og straffebestemmelser i forhold til overtrædelser af Rådets forordning (EF) nr. 116/2009.</p> <p>De administrative udgifter, der er forbundet med udarbejdelsen af en rapport om gennemførelsen af direktivet, vil blive reduceret til 11.000 EUR om året som følge af, at rapporten fremover vil blive udarbejdet hvert femte år.</p>	Ingen

Bemærkninger til forslagens enkelte bestemmelser

Til § 1

Til § 1, stk. 1

Bestemmelsen inkorporerer direktiv 2014/60/EU i dansk ret, med henvisning til selve direktivet.
Bestemmelsens opbygning svarer til den tilsvarende bestemmelse i lov nr. 1104 af 22. december 1993.

Denne metode er valgt under hensyn til reguleringen på området og direktivets udformning.

En række bestemmelser i direktivet er efter direktivets artikel 19, stk. 1, udtrykkeligt omfattet af fristen for gennemførelse i national ret. Dette gælder bestemmelserne i artikel 2, nr. 1, artikel 5, stk. 1, nr. 3, artikel 5, stk. 2, artikel 7, stk. 3, artikel 8, stk. 1, artikel 10, stk. 1, og 2, og artikel 17, stk.1. Artikel 8, stk. 1, skal tillige efter sin ordlyd fremgå af den nationale lovgivning.

Til § 1, stk. 2

Direktivets tekst og bilag er optaget som bilag til forslaget til gennemførelseslov. Der er tillige optaget en berigtigelse til direktivets titel og til artikel 17, stk. 1, som er sket ved meddelelse herom i EU-Tidende 2015, nr. L147, side 24.

Til § 2

Bestemmelsen svarer til § 1a i lov 1104 af 22. december 1993 som ændret ved lov nr. 422 af 10. juni 1997. Henvisningerne til direktivet og forordningen er ændret til de gældende versioner. Bestemmelsen viderefører kulturministerens hjemmel til at gennemføre nye EU-retsakter på området ved bekendtgørelse.

Til § 3

Til § 3, stk. 1-3

§ 3, stk. 1-3, svarer til den gældende lovs § 2 og beskriver i hovedtræk de opgaver, som Kulturværdisudvalget har i medfør af direktivet. Bestemmelserne er videreført fra den gældende lov. Gennemførelsesforpligtelsen for disse bestemmelser er stadig gældende og følger af det direktiv, der ophæves. Det nye direktiv forudsætter, at det gældende direktiv allerede er gennemført.

Til § 3, stk. 4

§ 3, stk. 4, er ny og implementerer artikel 5, stk. 1, nr. 3, jf. gennemførelsesforpligtelsen i artikel 19, stk. 1, i direktiv 2014/60/EU. Bestemmelsen forpligter Kulturværdisudvalget til at bistå ansøgende medlemslande med at godtgøre, om et omhandlet gode er et kulturgode, forudsat at denne påvisning finder sted inden for seks måneder

I situationer, hvor en medlemsstat finder et formodet kulturgode, og sender meddelelse til den medlemsstat, hvor kulturgodet formodes at hidrøre fra, har medlemsstaten, hvor det formodede kulturgode er fundet, pligt til at træffe foranstaltninger for den fysiske bevaring af kulturgodet og til at forhindre, at kulturgoder unddrages tilbageleveringsproceduren. Disse forpligtelser er kun gældende, hvis den efterfølgende påvisning af at godet er et kulturgode finder sted senest 6 måneder efter tidspunktet for notifikation, jf. direktiv 2014/60/EU, artikel 5, stk. 1, nr. 3. Denne frist har hidtil været to måneder, jf. direktiv 93/7/EØF, artikel 4, stk. 1, nr. 3.

Til § 3, stk. 5

Medlemsstaternes centrale myndigheder anvender i deres samarbejde og samråd et modul i informationssystemet for det indre marked (IMI), der er indført ved forordning (EU) nr. 1024/2012 af 25. oktober 2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked (»IMI-

forordningen«). Bestemmelsen rummer mulighed for, at systemet af Kommissionen kan erstattes af nyere versioner eller andre systemer med samme formål, som bruger andre betegnelser.

Bestemmelsen er endvidere affattet, med henblik på at efterkomme forpligtelsen til at sætte bestemmelsen i artikel 7, stk. 3 i kraft, jf. bestemmelsen om frist for gennemførelse i artikel 19, stk. 1.

Til § 4

Til § 4, stk. 1

Bestemmelsen er ændret i forhold til det gældende direktiv ved, at anvendelsesområdet ikke længere er afgrænset i et bilag med kategorier, tærskelværdier og aldersgrænser, men udelukkende af definitionerne i det nye direktivs artikel 2. Herefter er det medlemslandene, der fastsætter hvilke kulturgoder de anser for omfattede af direktivet.

Til § 4, stk. 2

Bestemmelsen afgrænser direktivets anvendelse til kulturgoder, der er fjernet den 1. januar 1993 eller senere jf. direktivets artikel 14. Bestemmelsen er en videreførelse af bestemmelsen i den gældende lovs § 3, stk. 2.

Til § 5

§ 5 indeholder hovedreglen om forældelse af medlemsstaternes adgang til at anlægge sag om tilbagelevering af et kulturgode. Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 8, stk. 1. I forhold til det gældende direktiv udvides fristen for at anlægge sag fra 1 år til 3 år efter den dato, hvor den ansøgende medlemsstats kompetente centrale myndighed får kendskab til, hvor kulturgodet befinder sig og til besidderens eller indehaverens identitet, jf. direktivets artikel 8, stk. 1, og gennemførelsesforpligtelsen i artikel 19, stk. 1. Pligten til at fastsætte fristen i den nationale lovgivning følger endvidere af ordlyden i både artikel 8, stk. 1, i det nye direktiv og artikel 7, stk. 1, i det gældende direktiv.

Fristen har ikke tidligere været indskrevet i loven, men er i det nye direktiv omfattet af den udtrykkelige bestemmelse om medlemslandenes gennemførelse i artikel 19, stk. 1.

Til § 6

Bestemmelserne i § 6 gennemfører direktivets artikel 10 om erstatning til besiddere af kulturgoder, som tilbageleveres i henhold til direktivets ordning. Bestemmelsen er indført i loven i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1. Artikel 10 erstatter artikel 9 i det gældende direktiv. Artikel 10, stk. 1, og 2 er begge omfattet af artikel 19, stk. 1, om gennemførelse i national lovgivning.

Til § 6, stk. 1

Bestemmelsen fastsætter i overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, at den kompetente domstol ved påbud om tilbagelevering skal tildele besidderen en efter omstændighederne rimelig erstatning, forudsat at denne har udvist den fornødne omhu og agtpågivenhed ved erhvervelsen af kulturgodet. Artikel 9, stk. 1, i det gældende direktiv fastsatte, at betingelsen var opfyldt hvis den pågældende domstol var overbevist om at besidderen havde udvist den fornødne omhu. Artikel 10, stk. 1, skal fortolkes i sammenhæng med artikel 10, stk. 2, som nærmere angår domstolens bevisbedømmelse.

Til § 6, stk. 2

Bestemmelsen implementerer direktivets artikel 10, stk. 2, som indeholder en detaljeret regel, der pålægger den kompetente domstol at tage hensyn til alle omstændigheder ved erhvervelsen af kulturgodet, og opregner

tillige en række omstændigheder, som den kompetente domstol navnlig skal tage hensyn til i sin afgørelse om erstatning:

1. Dokumentation for godets proveniens
2. De tilladelser til fjernelse, der kræves i henhold til lovgivningen i den ansøgende medlemsstat
3. Parternes karakter
4. Den pris, der er betalt
5. Hvorvidt erhververen har konsulteret et tilgængeligt register over stjålne kulturgoder
6. Relevante oplysninger som besidderen med rimelighed ville have kunnet indhente
7. Hvorvidt besidderen har taget andre skridt, som en fornuftig person ville have taget i samme situation

Artikel 10, stk. 2 erstatter artikel 9, stk. 2 i det gældende direktiv, som indeholdt en generel henvisning til de nationale bevisbyrderegler.

Til § 7

§ 7 indeholder en forpligtelse for den centrale nationale myndighed til hvert 5 år at forelægge Kommissionen en rapport om direktivets anvendelse i Danmark. Bestemmelsen implementerer artikel 17, stk. 1, jf. pligten til den udtrykkelige implementering i artikel 19, stk. 1.

Bestemmelsen erstatter artikel 16 i det gældende direktiv, som indeholdt en forpligtelse til at forelægge en rapport om direktivets anvendelse for Kommissionen hvert 3 år.

Det fremgår af direktivet, at fristen for den første rapport om direktivets anvendelse skal forelægges Kommissionen den 18. december 2015, hvilket ikke er hensigtsmæssigt. Derfor har Kommissionen den 12. juni 2015 udsendt en berigtigelse af direktivet, som betyder, at fristen for den første rapport i stedet er den 18. december 2020 i stedet for den 18. december 2015.

Til § 8

§ 8 viderefører den gældende lovs § 4, som skabte hjemmel til fastsættelse af bødestraf for overtrædelse af forordning 3911/92 om udførsel af kulturgoder, som senest er ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 116/2009 af 18. december 2008. Henvisningen er ændret til den gældende forordning.

Til § 9

Ifølge artikel 19 i direktivet skal medlemsstaterne sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivets artikel 2, nr. 1, artikel 5, stk. 1, nr. 3, artikel 5, stk. 2, artikel 7, stk. 3, artikel 8, stk. 1, artikel 10, stk. 1, og 2, og artikel 17, stk. 1, senest den 18. december 2015. Den gældende gennemførelseslov ophæves ved denne lov, samtidig med at direktiv 93/7/EØF ophæves i medfør af direktiv 2014/60/EU.

Til § 10

Lovens anvendelsesområde er afgrænset således, at den ikke gælder Grønland og Færøerne.

Sammenligningstabel

Gældende formulering

§ 1. Rådets direktiv af 15. marts 1993 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område (93/7/EØF), gælder her i landet.

Stk. 2. Direktivet er optaget som bilag til denne lov.

§ 1 a. Kulturministeren kan fastsætte regler med henblik på anvendelse eller gennemførelse af EF-direktiver eller EF-forordninger vedrørende ændring af Rådets direktiv nr. 93/7/EØF af 15. marts 1993 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra et medlemslands område, eller Rådets forordning nr. 3911/92/EØF af 9. december 1992 om udførsel af kulturgoder.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af stk. 1, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Lovforslaget

§ 1. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 15. maj 2014 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (omarbejdning) (2014/60/EU) gælder her i landet.

Stk. 2. Direktivet er optaget som bilag til denne lov

§ 2. Kulturministeren kan fastsætte regler med henblik på anvendelse eller gennemførelse af EU-direktiver eller EU-forordninger vedrørende ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2014/60/EU af 15. maj 2014 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område eller Rådets forordning (EF) nr. 116/2009 af 18. december 2008 om udførsel af kulturgoder.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af stk. 1, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

§ 2. Det ved lov om sikring af kulturværdier i Danmark nedsatte Kulturværdiudvalg fungerer som central myndighed og udfører de opgaver, som efter direktiv 93/7/EØF påhviler de centrale myndigheder.

Stk. 2. Kulturværdiudvalget varetager samarbejdet med de respektive centrale myndigheder i de øvrige medlemslande og etablerer samarbejde mellem medlemslandenes kompetente myndigheder.

Stk. 3. Kulturværdiudvalget assisterer herunder andre medlemslandes myndigheder med hensyn til eftersøgning af ulovligt fjernede kulturgoder, som formodes at befinde sig her i landet, ligesom udvalget i givet fald søger at modvirke, at sådanne kulturgoder unddrages tilbageleveringsproceduren.

§ 3. Loven gælder for ansøgninger om tilbagelevering af genstande, der er omtalt i bilag til direktiv 93/7/EØF samt i direktivets artikel 1.

Stk. 2. Loven gælder for ansøgninger om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra andre medlemsstats område den 1. januar 1993 eller senere.

—

§3. Det ved lov om sikring af kulturværdier i Danmark nedsatte Kulturværdiudvalg fungerer som central myndighed og udfører de opgaver, som efter direktiv 2014/60/EU påhviler de centrale myndigheder.

Stk. 2. Kulturværdiudvalget varetager samarbejdet med de respektive centrale myndigheder i de øvrige medlemslande og etablerer samarbejde mellem medlemslandenes kompetente myndigheder.

Stk. 3. Kulturværdiudvalget assisterer herunder andre medlemslandes myndigheder med hensyn til eftersøgning af ulovligt fjernede kulturgoder, som formodes at befinde sig her i landet, ligesom udvalget i givet fald søger at modvirke, at sådanne kulturgoder unddrages tilbageleveringsproceduren.

Stk. 4. Kulturværdiudvalget gør det muligt for den ansøgende medlemsstats kompetente myndigheder at påvise, at det pågældende gode er et kulturgode.

Stk. 5. I samarbejdet med andre medlemslandes centrale myndigheder om opgaver i medfør af direktiv 2014/60/EU anvender Kulturværdiudvalget det system, der stilles til rådighed af Kommissionen til dette formål.

§ 4. Loven gælder for ansøgninger om tilbagelevering af kulturgoder, der ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område i overensstemmelse med definitionerne i artikel 2 i direktiv 2014/60/EU.

Stk. 2. Loven gælder for ansøgninger om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra andre medlemsstats område den 1. januar 1993 eller senere.

§5. Adgangen til at anlægge sag om tilbagelevering som omhandlet i direktiv 2014/60/EU forældes 3 år efter den dato, hvor den ansøgende medlemsstats kompetente centrale myndighed får kendskab til, hvor kulturgodet befinder sig, og til besidderens eller indehaverens identitet.

—

§ 6. Hvis der påbydes tilbagelevering af et kulturgode i en sag der er rejst i Danmark, tildeler den kompetente domstol besidderen en efter omstændighederne rimelig erstatning, forudsat at besidderen beviser, at denne har udvist den fornødne omhu og agtpågivenhed ved dennes erhvervelse af kulturgodet.

Stk. 2. For at afgøre, om besidderen har udvist den fornødne omhu og agtpågivenhed, tages der hensyn til alle omstændigheder ved erhvervelsen, navnlig dokumentationen for kulturgodets proveniens, de tilladelser til fjernelse, der kræves i henhold til lovgivningen i den ansøgende medlemsstat, parternes karakter, den pris der er betalt, hvorvidt besidderen har konsulteret et tilgængeligt register over stjålne kulturgoder og relevante oplysninger, som denne med rimelighed ville have kunnet indhente, og hvorvidt denne har taget andre skridt, som en fornuftig person ville have taget i samme situation.

—

§ 7. Senest den 18. december 2015 og derefter hver femte år forelægger Kulturværdiudvalget Kommissionen en rapport om anvendelsen af direktiv 2014/60/EU.

§ 4. Genstande, der er omfattet af Rådets forordning 3911/92/EØF af 9. december 1992 om udførsel af kulturgoder, og som befinder sig lovligt og definitivt her i landet, må ikke udføres fra Danmark til lande uden for Fællesskabets toldområde uden tilladelse fra Kulturværdiudvalget.

Stk. 2. Overtrædelse af Rådets forordning 3911/92/EØF af 9. december 1992 om udførsel af kulturgoder straffes med bøde.

§ 5. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

—

§ 8. Genstande, der er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 116/2009 af 18. december 2008 om udførsel af kulturgoder, og som befinder sig lovligt og definitivt her i landet, må ikke udføres fra Danmark til lande uden for Fællesskabets toldområde uden tilladelse fra Kulturværdiudvalget.

Stk. 2. Overtrædelse af Rådets forordning (EF) nr. 116/2009 af 18. december 2008 om udførsel af kulturgoder straffes med bøde.

§ 9. Loven træder i kraft den 18. december 2015. Samtidig ophæves lov nr. 1104 af 22. december 1993 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra et EU-medlemslands område m.v., som ændret ved lov nr. 422 af 10. juni 1997 ophæves.

§ 10. Loven gælder ikke for Grønland og Færøerne.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2014/60/EU

af 15. maj 2014

om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (omarbejdning)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter, efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 93/7/EØF ⁽²⁾ er blevet ændret væsentligt ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/100/EF ⁽³⁾ og 2001/38/EF ⁽⁴⁾. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør direktivet af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) Det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). I henhold til traktatens artikel 36 i TEUF er de relevante bestemmelser om fri bevægelighed for varer ikke til hinder for forbud eller restriktioner vedrørende indførsel, udførsel eller transit, som er begrundet i hensynet til beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi.
- (3) Medlemsstaterne bevarer i medfør af og inden for rammerne af artikel 36 i TEUF retten til at definere deres nationale skatte og muligheden for at træffe de nødvendige foranstaltninger til beskyttelse af disse nationale skatte. Unionen spiller dog en værdifuld rolle ved at tilskynde til samarbejde mellem medlemsstaterne med henblik på at beskytte kulturarv af betydning for Europa, som omfatter sådanne nationale skatte.
- (4) Ved direktiv 93/7/EØF blev der indført en tilbageleveringsordning, således at medlemsstaterne kan opnå, at kulturgoder, der er klassificeret som nationale skatte i den i artikel 36 i TEUF anvendte betydning, som henhører under de i bilaget til direktivet anførte fælles kategorier af kulturgoder, og som er blevet fjernet fra deres område i strid med nationale bestemmelser eller Rådets forordning (EF) nr. 116/2009 ⁽⁵⁾, leveres tilbage til deres område. Direktivet omfatter også kulturgoder, der er klassificeret som nationale skatte, og som indgår i offentlige samlinger eller tilhører gejstlige institutioner, men som ikke henhører under disse fælles kategorier.

- (5) Ved direktiv 93/7/EØF er der indført et administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne hvad angår deres nationale skatte i snæver tilknytning til deres samarbejde med Interpol og andre kompetente organer på området for stjålne kunstværker; dette samarbejde omfatter navnlig registrering af forsvundne, stjålne eller ulovligt fjernede kulturgoder, der er en del af deres nationale skatte og deres offentlige samlinger.
- (6) Proceduren i direktiv 93/7/EØF er et første skridt i retning af et samarbejde mellem medlemsstaterne på dette område inden for rammerne af det indre marked med henblik på en yderligere gensidig anerkendelse af relevante nationale lovgivninger.
- (7) Ved forordning (EF) nr. 116/2009 og ved direktiv 93/7/EØF blev der indført en EU-ordning for beskyttelse af medlemsstaternes kulturgoder.
- (8) Formålet med direktiv 93/7/EØF var at sikre den fysiske tilbagelevering af kulturgoderne til den medlemsstat, fra hvis område de ulovligt var fjernet, uanset hvem der havde ejendomsretten over sådanne goder. Anvendelsen af direktivet har dog vist de begrænsninger, der ligger i ordningerne med hensyn til at opnå tilbagelevering af sådanne kulturgoder. Rapporterne om anvendelsen af direktivet har peget på sjælden anvendelse af direktivet, især på grund af dets begrænsede anvendelsesområde, der fulgte af betingelserne i bilaget til direktivet, den korte frist for igangsættelse af tilbageleveringsprocedurer og omkostningerne forbundet med tilbageleveringsprocedurerne.
- (9) Nærværende direktiv bør udvides til at omfatte alle kulturgoder, som en medlemsstat ifølge national lovgivning eller nationale administrative procedurer har klassificeret eller defineret som en national skat af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi, som omhandlet i artikel 36 i TEUF. Dette direktiv bør således dække goder af historisk, palæontologisk, etnografisk eller numismatisk interesse eller af videnskabelig værdi, uanset om de indgår i en offentlig eller anden samling eller er enkeltgenstande, og uanset om de hidrører fra lovlige eller ulovlige udgravninger, forudsat at de er klassificeret eller defineret som nationale skatte. Endvidere behøver kulturgoder, der er klassificeret eller defineret som nationale skatte, ikke længere tilhøre kategorier eller opfylde tærskler for alder og/eller økonomisk værdi for at skulle tilbageleveres i henhold til dette direktiv.
- (10) I artikel 36 i TEUF anerkendes det, at der er forskellige nationale ordninger for beskyttelse af nationale skatte. For at fremme gensidig tillid, samarbejdsvilje og gensidig forståelse mellem medlemsstaterne imellem bør anvendelsesområdet for termen "national skat" fastsættes inden for rammerne af artikel 36 i TEUF. Medlemsstaterne bør også lette tilbageleveringen af kulturgoder til den medlemsstat, fra hvis område disse goder ulovligt er fjernet, uanset datoen for den pågældende medlemsstats tiltrædelse, og de bør sikre,

at tilbageleveringen af sådanne goder ikke giver anledning til urimelige omkostninger. Det bør være muligt for medlemsstaterne at tilbagelevere andre kulturgoder end dem, der er klassificeret eller defineret som nationale skatte, forudsat at de overholder de relevante bestemmelser i TEUF, samt kulturgoder, som ulovligt er fjernet inden den 1. januar 1993.

- (11) Det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne bør intensiveres for at befordre en mere effektiv og ensartet gennemførelse af dette direktiv. Med henblik herpå bør det fastsættes, at de centrale myndigheder skal samarbejde effektivt med hinanden og udveksle oplysninger om kulturgoder, som ulovligt er fjernet, ved anvendelse af informationssystemet for det indre marked ("IMI"), jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012 (6). For at forbedre gennemførelsen af dette direktiv bør der oprettes et modul i IMI-systemet, der er skræddersyet til kulturgoder. Herudover er det ønskeligt, at medlemsstaternes øvrige kompetente myndigheder anvender det samme system, når det er hensigtsmæssigt.
- (12) Af hensyn til beskyttelsen af personoplysninger bør det administrative samarbejde og informationsudvekslingen mellem de kompetente myndigheder finde sted under overholdelse af reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF (7), og, hvis de anvender IMI, i forordning (EU) nr. 1024/2012. De definitioner, der er anvendt i direktiv 95/46/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 (8), bør også finde anvendelse i forbindelse med nærværende direktiv.
- (13) Det er konstateret, at fristen til at undersøge, om et kulturgode, der er fundet i en anden medlemsstat, er et kulturgode i henhold til direktiv 93/7/EØF, er for kort i praksis. Den bør derfor forlænges til seks måneder. En længere frist bør gøre det muligt for medlemsstaterne at træffe de nødvendige foranstaltninger til at bevare kulturgodet og i givet fald undgå, at det unddrages tilbageleveringsproceduren.
- (14) Fristen for adgang til at anlægge sag om tilbagelevering bør også forlænges til tre år efter den dato, hvor den medlemsstat, fra hvis område kulturgodet ulovligt er fjernet, får kendskab til, hvor kulturgodet befinder sig, og til besidderens eller indehaverens identitet. Forlængelsen af fristen bør lette tilbageleveringen og medvirke til at forhindre ulovlig fjernelse af nationale skatte. Det bør af klarhedshensyn præciseres, at fristen for sagsanlæg begynder at løbe fra den dato, hvor den centrale myndighed i den medlemsstat, fra hvis område kulturgodet er ulovligt fjernet, får kendskab til oplysningen.
- (15) I henhold til direktiv 93/7/EØF forældes adgangen til at anlægge sag om tilbagelevering 30 år efter den dato, hvor kulturgodet ulovligt blev fjernet fra medlemsstatens område. Når det drejer sig om goder, der er en del af offentlige samlinger, og goder, der er opført på gejstlige institutioners inventarlistes i medlemsstater, hvori de er undergivet særlig

beskyttelse i henhold til national lovgivning, er adgangen til at anlægge sag om tilbagelevering dog under særlige omstændigheder omfattet af en længere tidsfrist. Grundet det forhold, at medlemsstaterne kan have særlige beskyttelsesordninger i henhold til national lovgivning med andre religiøse institutioner end gejstlige institutioner, bør dette direktiv udvides til også at omfatte disse andre religiøse institutioner.

- (16) I sine konklusioner af 13.-14. december 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig handel med kulturgoder erkendte Rådet nødvendigheden af at træffe foranstaltninger med henblik på en mere effektiv forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet, der involverer kulturgoder. Det anbefalede Kommissionen at støtte medlemsstaterne i en effektiv beskyttelse af kulturgoder med henblik på at forebygge og bekæmpe ulovlig handel med kulturgoder og fremme supplerende foranstaltninger, hvor det er hensigtsmæssigt. Desuden anbefalede Rådet, at medlemsstaterne overvejer at ratificere UNESCO-konventionen om midlerne til at forbyde og forhindre ulovlig import, eksport og ejendomsoverdragelse af kulturgenstande, der blev undertegnet i Paris den 17. november 1970, og UNIDROIT-konventionen om stjålne eller ulovligt udførte kulturgenstande, der blev undertegnet i Rom den 24. juni 1995.
- (17) Det er ønskeligt at sikre sig, at alle aktører på markedet udviser fornøden omhu og agtpågivenhed i forbindelse med transaktioner, der involverer kulturgoder. Konsekvenserne af at erhverve et ulovligt tilvejebragt kulturgode vil kun være reelt afskrækkende, hvis der til betalingen af en erstatning knyttes en forpligtelse for besidderen af godet til at bevise, at der er udvist den fornødne omhu og agtpågivenhed. Med henblik på at virkeliggøre Unionens mål om forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig handel med kulturgoder bør dette direktiv derfor fastsætte, at besidderen med henblik på erstatning skal bevise, at han har udvist den fornødne omhu og agtpågivenhed ved erhvervelsen af godet.
- (18) I denne forbindelse vil det endvidere være nyttigt, at enhver, og især dem, der opererer på markedet, har nem adgang til offentlige oplysninger om kulturgoder, der af medlemsstaterne er klassificeret eller defineret som nationale skatte. Medlemsstaterne bør forsøge at lette adgangen til disse offentlige oplysninger.
- (19) For at lette en ensartet fortolkning af begrebet fornøden omhu og agtpågivenhed bør der i dette direktiv fastsættes ikkeudtømmende kriterier, der skal tages i betragtning, når det skal afgøres, om besidderen har udvist den fornødne omhu og agtpågivenhed ved erhvervelsen af kulturgodet.
- (20) Da målet for dette direktiv, nemlig at muliggøre tilbagelevering af kulturgoder, der er klassificeret eller defineret som nationale skatte, og som ulovligt er fjernet fra medlemsstaters område, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, men på grund af dets omfang og virkninger bedre kan nås på EU-plan, kan Unionen vedtage

foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

- (21) Da det ved forordning (EF) nr. 116/2009 nedsatte udvalgs opgaver ikke længere er relevante, idet bilaget til direktiv 93/7/EØF udgår, bør henvisningerne til udvalget følgelig slettes. For imidlertid at bevare platformen for udveksling af erfaringer og god praksis mellem medlemsstaterne om gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen nedsætte en ekspertgruppe bestående af eksperter fra medlemsstaternes centrale myndigheder med ansvar for gennemførelsen af direktivet, der bl.a. bør inddrages i processen med at skræddersy et modul i IMI-systemet til kulturgoder.
- (22) Da bilaget til forordning (EU) nr. 1024/2012 indeholder en liste over bestemmelser om administrativt samarbejde i EU-retsakter, der gennemføres ved hjælp af IMI, bør nævnte bilag ændres med henblik på at tilføje dette direktiv.
- (23) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, der udgør indholdsmæssige ændringer i forhold til de tidligere direktiver. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, der er uændrede, følger af de tidligere direktiver.
- (24) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del B, angivne frister for direktivernes gennemførelse i national ret —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv finder anvendelse på tilbagelevering af kulturgoder, som en medlemsstat har klassificeret eller defineret som nationale skatte, jf. artikel 2, nr. 1), og som ulovligt er fjernet fra denne medlemsstats område.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »kulturgode«: et gode, som en medlemsstat, før eller efter at det ulovligt er fjernet fra denne medlemsstats område, ifølge national lovgivning eller nationale administrative procedurer har klassificeret eller defineret som »national skat af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi« som omhandlet i artikel 36 i TEUF.
- 2) »ulovligt fjernet fra en medlemsstats område«:
 - a) fjernet fra en medlemsstats område i strid med den pågældende medlemsstats

lovgivning om beskyttelse af nationale kulturskatte eller i strid med forordning (EF) nr. 116/2009, eller

b) ikke tilbageleveret efter udløbet af en periode med midlertidig lovlig fjernelse eller enhver overtrædelse af øvrige betingelser for en sådan midlertidig fjernelse

- 3) »den ansøgende medlemsstat«: den medlemsstat, fra hvis område et kulturgode ulovligt er fjernet
- 4) »den ansøgte medlemsstat«: den medlemsstat, på hvis område et kulturgode, som ulovligt er fjernet fra en anden medlemsstats område, befinder sig
- 5) »tilbagelevering«: et kulturgodes fysiske tilbagelevering til den ansøgende medlemsstats område
- 6) »besidder«: den person, som fysisk har kulturgodet i sin besiddelse for egen regning
- 7) »indehaver«: den person, som fysisk har kulturgodet i sin besiddelse for tredjepart
- 8) »offentlige samlinger«: samlinger, der er defineret som offentlige i henhold til en medlemsstats lovgivning, som ejes af denne medlemsstat, en lokal eller regional myndighed i denne medlemsstat eller en institution beliggende på medlemsstatens område, hvor institutionen ejes af eller i betydeligt omfang finansieres af denne medlemsstat eller en lokal eller regional myndighed.

Artikel 3

Kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område, tilbageleveres i overensstemmelse med den procedure og på de betingelser, der er fastsat i dette direktiv.

Artikel 4

Hver medlemsstat udpeger en eller flere centrale myndigheder til at udføre de i dette direktiv omhandlede opgaver.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle de centrale myndigheder, de udpeger i henhold til denne artikel.

Kommissionen offentliggør en fortegnelse over disse centrale myndigheder samt ændringer i forbindelse hermed i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Medlemsstaternes centrale myndigheder samarbejder og fremmer samråd mellem medlemsstaternes kompetente nationale myndigheder. Sidstnævnte udfører navnlig følgende opgaver:

- 1) De eftersøger på den ansøgende medlemsstats anmodning et nærmere bestemt kulturgode, som ulovligt er fjernet fra dens område, og identificerer besidderen og/eller indehaveren. Denne anmodning skal ledsages af alle de relevante oplysninger, der kan lette eftersøgningen, navnlig med hensyn til hvor godet faktisk befinder sig eller formodes at befinde sig.
- 2) De underretter de berørte medlemsstater, hvis der på deres eget område opdages kulturgoder, og det med rimelighed kan antages, at de pågældende goder ulovligt er fjernet fra en anden medlemsstats område.
- 3) De gør det muligt for den ansøgende medlemsstats kompetente myndigheder at påvise, at det pågældende gode er et kulturgode, forudsat at påvisningen finder sted inden seks måneder efter den i nr. 2) nævnte underretning. Hvis påvisningen ikke finder sted inden for den fastsatte frist, finder nr. 4) og 5) ikke længere anvendelse.
- 4) De træffer i samarbejde med den berørte medlemsstat de nødvendige foranstaltninger med henblik på den fysiske bevaring af kulturgodet.
- 5) De afværger ved hjælp af de fornødne midlertidige foranstaltninger ethvert forsøg på at unddrage sig tilbageleveringsproceduren.
- 6) De optræder som mellemlid mellem besidderen og/eller indehaveren og den ansøgende medlemsstat i forbindelse med tilbageleveringen. Med henblik herpå kan de kompetente myndigheder i den ansøgte medlemsstat indledningsvis lette iværksættelsen af en voldgiftsprocedure i henhold til den ansøgte medlemsstats nationale lovgivning, og forudsat at den ansøgende medlemsstat og besidderen eller indehaveren giver deres udtrykkelige tilslutning dertil, jf. dog artikel 6.

Medlemsstaternes centrale myndigheder anvender i deres indbyrdes samarbejde og samråd et modul i informationssystemet for det indre marked (>IMI<), der er indført ved forordning (EU) nr. 1024/2012, og som er skræddersyet til kulturgoder. De kan også anvende IMI til at formidle relevante oplysninger om konkrete tilfælde vedrørende kulturgoder, der er blevet stjålet eller ulovligt fjernet fra deres område. Medlemsstaterne bestemmer, hvorvidt andre kompetente myndigheder skal anvende IMI i forbindelse med dette direktiv.

Artikel 6

Den ansøgende medlemsstat kan sagsøge besidderen, eller, hvis en sådan ikke findes, indehaveren ved den ansøgte medlemsstats kompetente domstol med henblik på tilbagelevering af et kulturgode, som er ulovligt fjernet fra dens område.

Der kan kun anlægges sag, hvis der samtidig forelægges:

- a) et dokument, hvori det gode, der er omfattet af ansøgningen, beskrives, og hvori det godtgøres, at der er tale om et kulturgode
- b) en erklæring fra den ansøgende medlemsstats kompetente myndigheder om, at kulturgodet ulovligt er fjernet fra dens område.

Artikel 7

Den ansøgende medlemsstats kompetente centrale myndighed meddeler straks den ansøgte medlemsstats kompetente centrale myndighed, at der er anlagt sag om tilbagelevering af det pågældende gode.

Den ansøgte medlemsstats kompetente centrale myndighed underretter straks de øvrige medlemsstaters centrale myndigheder herom.

Informationsudvekslingen sker ved hjælp af IMI i overensstemmelse med de gældende retsregler om beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred, idet de kompetente centrale myndigheder dog kan anvende andre kommunikationsmidler foruden IMI.

Artikel 8

1) Medlemsstaterne fastsætter i deres lovgivning, at adgangen til at anlægge sag om tilbagelevering som omhandlet i dette direktiv forældes tre år efter den dato, hvor den ansøgende medlemsstats kompetente centrale myndighed får kendskab til, hvor kulturgodet befinder sig, og til besidderens eller indehaverens identitet.

Under alle omstændigheder forældes adgangen til at anlægge sag om tilbagelevering 30 år efter den dato, hvor kulturgodet ulovligt er blevet fjernet fra den ansøgende medlemsstats område.

Når det drejer sig om goder, der er en del af offentlige samlinger som defineret i artikel 2, nr. 8), og goder, der er opført på gejstlige eller andre religiøse institutioners inventarlistes, i medlemsstaterne, hvori de er undergivet særlig beskyttelse i henhold til national lovgivning, forældes adgangen til at anlægge sag om tilbagelevering dog først efter 75 år, undtagen i de medlemsstater, hvor adgangen til at anlægge sag herom ikke kan forældes, eller hvor der ved bilaterale aftaler mellem medlemsstaterne er fastsat en frist, der er længere end 75 år.

2) Søgsmålet om tilbagelevering kan ikke antages til påkendelse, hvis fjernelsen af kulturgodet fra den ansøgende medlemsstats område ikke længere er ulovlig på det tidspunkt, hvor sagen anlægges.

Artikel 9

Med forbehold af artikel 8 og 14 påbyder den kompetente domstol, at kulturgodet skal tilbageleveres, hvis det fastslås, at det pågældende gode er et kulturgode i henhold til artikel 2, nr. 1), og at det ulovligt er fjernet fra nationalt område.

Artikel 10

Hvis der påbydes tilbagelevering, tildeler den kompetente domstol i den ansøgte medlemsstat besidderen en efter omstændighederne rimelig erstatning, forudsat at besidderen beviser, at han har udvist den fornødne omhu og agtpågivenhed, da han erhvervede godet.

For at afgøre, om besidderen har udvist den fornødne omhu og agtpågivenhed, tages der hensyn til alle omstændigheder ved erhvervelsen, navnlig dokumentationen for godets proveniens, de tilladelser til fjernelse, der kræves i henhold til lovgivningen i den ansøgende medlemsstat, parternes karakter, den pris, der er betalt, hvorvidt besidderen har konsulteret et tilgængeligt register over stjålne kulturgoder og relevante oplysninger, som han med rimelighed ville have kunnet indhente, og hvorvidt han har taget andre skridt, som en fornuftig person ville have taget i samme situation.

I tilfælde af gave eller arv tilkommer der ikke besidderen en gunstigere retsstilling end den, der tilkom personen, fra hvem han derved erhvervede godet.

Den ansøgende medlemsstat betaler den omhandlede erstatning ved tilbageleveringen af godet.

Artikel 11

Udgifterne i forbindelse med fuldbyrdelsen af retsafgørelsen om tilbagelevering af kulturgodet afholdes af den ansøgende medlemsstat. Det samme gælder for de i artikel 5, nr. 4), omhandlede foranstaltninger.

Artikel 12

Betaling af den i artikel 10 omhandlede rimelige erstatning og af de i artikel 11 omhandlede udgifter berører ikke den ansøgende medlemsstats ret til at kræve disse beløb tilbagebetalt fra de personer, som er ansvarlige for kulturgodets ulovlige fjernelse fra medlemsstatens område.

Artikel 13

Ejendomsretten til kulturgodet efter tilbageleveringen afgøres efter den ansøgende medlemsstats retsregler.

Artikel 14

Dette direktiv finder kun anvendelse på kulturgoder, som er ulovligt fjernet fra en medlemsstats område fra og med den 1. januar 1993.

Artikel 15

1. Den enkelte medlemsstat kan anvende de ordninger, der er fastsat i dette direktiv, på tilbagelevering af andre kulturgoder end dem, der er nævnt i artikel 2, nr. 1).
2. Den enkelte medlemsstat kan anvende den i dette direktiv omhandlede ordning på ansøgninger om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra andre medlemsstaters område inden den 1. januar 1993.

Artikel 16

Dette direktiv berører ikke den ret til at anlægge civilretlige eller strafferetlige sager, som den ansøgende medlemsstat og/eller ejeren af et stjålet kulturgode har i overensstemmelse med medlemsstaternes nationale retsregler.

Artikel 17

1. Senest den 18. december 2015 og derefter hvert femte år forelægger medlemsstaterne Kommissionen en rapport om anvendelsen af dette direktiv.
2. Kommissionen forelægger hvert femte år Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport, hvori dette direktivs anvendelse og effektivitet vurderes. Rapporten ledsages om nødvendigt af passende forslag.

Artikel 18

I bilaget til forordning (EU) nr. 1024/2012 tilføjes følgende punkt:

- »8. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/60/EU af 15. maj 2014 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område, og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (9): Artikel 5 og 7.«

Artikel 19

1. Senest den 18. december 2015 sætter medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 2, nr. 1), artikel 5, stk. 1, nr. 3), artikel 5, stk. 2, artikel 7, stk. 3, artikel 8, stk. 1, artikel 10, stk. 1 og 2, og artikel 17, stk.1, i dette direktiv.

De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. De nærmere regler for henvisningen og affattelsen af den nævnte oplysning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale love og administrative bestemmelser, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 20

Direktiv 93/7/EØF, som ændret ved de direktiver, der er nævnt i bilag I, del A, ophæves med virkning fra den 19. december 2015, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del B, angivne frister for direktivernes gennemførelse i national ret.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 21

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 2, nr. 2)-8), artikel 3 og 4, artikel 5, stk. 1, nr. 1), 2) og 4)-6), artikel 6, artikel 7, stk. 1 og 2, artikel 8, stk. 2, artikel 9, artikel 10, stk. 3 og 4, artikel 11-16 anvendes fra den 19. december 2015.

Artikel 22

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 2014.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

D. KOURKOULAS

Formand

(¹) Europa-Parlamentets holdning 16.4.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 8.5.2014.

(²) Rådets direktiv 93/7/EØF af 15. marts 1993 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område (EFT L 74 af 27.3.1993, s. 74).

(³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/100/EF af 17. februar 1997 om ændring af bilaget til direktiv 93/7/EØF om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område (EFT L 60 af 1.3.1997, s. 59).

(⁴) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/38/EF af 5. juni 2001 om ændring af Rådets direktiv 93/7/EØF om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område (EFT L 187 af 10.7.2001, s. 43).

(⁵) Rådets forordning (EF) nr. 116/2009 af 18. december 2008 om udførsel af kulturgoder (EUT L 39 af 10.2.2009, s. 1).

(⁶) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012 af 25. oktober 2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked og om ophævelse af Kommissionens beslutning 2008/49/EF («IMI-forordningen») (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 1).

(⁷) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 74).

(⁸) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

(⁹) EUT L 159 af 28.5.2014, s. 1«.

BILAG I

DEL A

Ophævet direktiv med oversigt over ændringer

(jf. artikel 20)

Rådets direktiv 93/7/EØF	(EFT L 74 af 27.3.1993, s. 74)
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/100/EF	(EFT L 60 af 1.3.1997, s. 59)
Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/38/EF	(EFT L 187 af 10.7.2001, s. 43)

DEL B

Oversigt over frister for gennemførelse i national ret

(jf. artikel 20)

Direktiv	Gennemførelsesfrist
93/7/EØF	15.12.1993 (15.3.1994 for Belgien, Tyskland og Nederlandene)
96/100/EC	1.9.1997
2001/38/EC	31.12.2001

BILAG II

Sammenligningstabel

Direktiv 93/7/EØF	Nærværende direktiv
—	Artikel 1
Artikel 1, nr. 1), første led	Artikel 2, nr. 1)
Artikel 1, nr. 1), andet led, hovedet	—
Artikel 1, nr. 1), andet led, første underled, første punktum	—
Artikel 1, nr. 1), andet led, første underled, andet punktum	Artikel 2, nr. 8)
Artikel 1, nr. 1), andet led, andet underled	—

Artikel 1, nr. 2), første led	Artikel 2, nr. 2), litra a)
Artikel 1, nr. 2), andet led	Artikel 2, nr. 2), litra b)
Artikel 1, nr. 3)-7)	Artikel 2, nr. 3)-7)
Artikel 2	Artikel 3
Artikel 3	Artikel 4
Artikel 4, indledningen	Artikel 5, stk. 1, indledningen
Artikel 4, nr. 1) og 2)	Artikel 5, stk. 1, nr. 1) og 2)
Artikel 4, nr. 3)	Artikel 5, stk. 1, nr. 3)
Artikel 4, nr. 4)-6)	Artikel 5, stk. 1, nr. 4)-6)
—	Artikel 5, stk. 2
Artikel 5, stk. 1	Artikel 6, stk. 1
Artikel 5, stk. 2, første led	Artikel 6, stk. 2, litra a)
Artikel 5, stk. 2, andet led	Artikel 6, stk. 2, litra b)
Artikel 6, stk. 1	Artikel 7, stk. 1
Artikel 6, stk. 2	Artikel 7, stk. 2
—	Artikel 7, stk. 3
Artikel 7, stk. 1 og 2	Artikel 8, stk. 1 og 2
Artikel 8	Artikel 9
Artikel 9, stk. 1	Artikel 10, stk. 1
Artikel 9, stk. 2	—
—	Artikel 10, stk. 2
Artikel 9, stk. 3 og 4	Artikel 10, stk. 3 og 4
Artikel 10-15	Artikel 11-16
Artikel 16, stk. 1 og 2	Artikel 17, stk. 1 og 2
Artikel 16, stk. 3	—

Artikel 16, stk. 4	—
Artikel 17	—
—	Artikel 18
Artikel 18	Artikel 19
—	Artikel 20
—	Artikel 21
Artikel 19	Artikel 22
Bilag	—
—	Bilag I
—	Bilag II

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/60/EU af 15. maj 2014 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012

(*Den Europæiske Unions Tidende L 159 af 28. maj 2014, side 1*)

Indholdsfortegnelsen og side 1, titlen:

I stedet for:

»Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/60/EU af 15. maj 2014 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (omarbejdning)«

læses:

»Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/60/EU af 15. maj 2014 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (omarbejdning) (EØS-relevant tekst)«.

Side 6, artikel 17, stk. 1:

I stedet for:

»1. Senest den 18. december 2015 og derefter hvert femte år ...«

læses:

»1. Senest den 18. december 2020 og derefter hvert femte år ...«.

